

สมชักคดี เลิศประเสริฐพันธ์ 2549: การปรับปรุงฐานารากคินเหนียวอ่อนกรุงเทพฯ โดยความร้อนจาก
พลังงานแสงอาทิตย์ ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วิศวกรรมโยธา) สาขาวิศวกรรมโยธา
ภาควิชาชีววิศวกรรม จุฬาฯ ประธานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิชักดี วรลัมพ์, Ph.D.
143 หน้า
ISBN 974-16-2423-9

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งหวังในการนำพลังงานธรรมชาติ คือพลังแสงอาทิตย์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพคินเหนียวอ่อนซึ่งมีคุณสมบัติทางวิศวกรรมด้านกำลังรับน้ำหนักด้วย และใช้เวลาในการทรายด้วยน้ำเพื่อให้มีคุณสมบัติทางวิศวกรรมที่ดีขึ้น การวิจัยได้ดำเนินการทดสอบในสถานที่โดยการให้ความร้อนผ่านท่อในร้อนแก่คินเหนียวอ่อนกรุงเทพฯ ถึงระดับความลึก 5 เมตร น้ำร้อนในการทดสอบผลิตจากเครื่องผลิตน้ำร้อนพลังงานแสงอาทิตย์ ออกจากนีบังได้ติดตั้งอุปกรณ์วัดพฤตกรรมภายในคินที่ตำแหน่งต่างๆ เพื่อศึกษาพฤติกรรมของคินเหนียวอุดตัวปกติ ด้านการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ แรงดันน้ำส่วนเกิน และการเปลี่ยนแปลงปริมาตรที่เวลาต่างๆ รวมถึงการแผ่กระจายความร้อนในชั้นคินเหนียวอ่อนกรุงเทพฯ ในแนวราบ ออกจากนีบังได้ดำเนินการสำรวจ และเก็บตัวอย่างคินทั้งที่ได้รับการปรับปรุงด้วยความร้อน และตัวอย่างคินที่ไม่ได้รับการปรับปรุงด้วยความร้อน เพื่อนำไปทดสอบในห้องปฏิบัติการ และศึกษาการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางวิศวกรรมเนื่องจากความร้อน

ผลจากการทดสอบในสถานที่พบว่าอุณหภูมิ และแรงดันน้ำส่วนเกินในชั้นคิน มีค่าลดลงตามระยะในแนวราบจากแหล่งให้ความร้อน ออกจากนีบังการให้ความร้อนอย่างต่อเนื่องในระยะเวลานาน พบว่าอุณหภูมิ และแรงดันน้ำส่วนเกินภายในคินลดลงแหล่งให้ความร้อน มีแนวโน้มลดลงตามระยะเวลา ถึงแม้ว่าการให้ความร้อนจะคงเดิมก็ตาม ออกจากนีบังพบว่าการเปลี่ยนแปลงแรงดันน้ำส่วนเกินในคินเหนียวอ่อนกรุงเทพฯ มีปัจจัยหลักเกิดจากการขยายปริมาตรของน้ำในมวลคิน เมื่อเวลาเดินได้รับความร้อน และเริ่มแผ่กระจายความร้อนในแนวราบ น้ำในมวลคินบริเวณแหล่งให้ความร้อนมีอุณหภูมิสูงขึ้น และเกิดการขยายปริมาตรมากกว่าของแข็ง (คิน) ถึงประมาณ 38 – 52 เท่า ส่งผลให้เกิดแรงดันแบบไนรอนภายในน้ำ ซึ่งทำให้เกิดแรงดันน้ำส่วนเกินในคินที่ระยะรัศมีต่างๆ ถึงแม้ว่าความร้อนจะยังไม่แผ่กระจายมาถึงจุดในแนวราบนีบังก็ตาม และเมื่อความร้อนแผ่กระจายมาถึงจุดนี้แรงดันน้ำส่วนเกินได้เปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น สำหรับคุณสมบัติทางวิศวกรรมของคินในสถานที่หลังจากการปรับปรุงด้วยความร้อน พบว่า แนวโน้มของอัตราส่วนของว่างมีค่าลดลง 3 – 9% รวมถึงค่ากำลังรับน้ำหนัก มีแนวโน้มสูงขึ้น ประมาณ 30 – 70%

นายสุรศักดิ์ ใจใบหยุด
ลายมือชื่อนิสิต

ถ่ายมือชื่อประธานกรรมการ

29/01/49